

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010140
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6118010140.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného A. F., stíhaného pre zločin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T/12/2018 zo dňa 05.06.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T/12/2018 z 05.06.2018 bol obžalovaný A. F. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 13.02.2018 v čase okolo 22.22 hod. ako vodič viedol motorové vozidlo továrenskej značky Citroën Saxo s evidenčným číslom S po ul. Sládkovičovej pri odbočke na Horné Pršany v Banskej Bystrici v smere do Zvolena, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Policajného zboru Banská Bystrica, následne bol vyzvaný, aby hliadke polície predložil doklady potrebné na vedenie a premávku motorového vozidla, pričom nemal pri sebe vodičský preukaz, následne bolo lustráciou v evidencii vodičov zistené, že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že má trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 0T/11/2014 zo dňa 29.01.2014 (právoplatným dňa 02.07.2014) uložený trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlo v trvaní 36 mesiacov, pričom uvedený trest zákazu činnosti mu začal plynúť od dňa 06.11.2017.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roka.

Proti tomuto rozsudku podal cestou svojho obhajcu odvolanie obžalovaný A. F., v ktorom uviedol, že sa síce cíti byť vinný z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, ale dodal, že vzhľadom na povahu trestného činu považuje nepodmienečný trest za neprimerane prísny. S prihliadnutím na spáchaný skutok, okolnosti jeho spáchania a na skutočnosť, že sa jednalo o prečin s malou závažnosťou, v danom prípade ukladanie nepodmienečného trestu považuje za nadbytočnú kriminalizáciu konania, ktoré hraničí s priestupkom na úseku cestnej dopravy. V danom prípade považuje peňažný trest vo vyššej sadzbe za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti za primeranejší.

Súčasne uviedol, že súd nijakým spôsobom nezohľadnil vo svojom rozhodnutí osobné a rodinné pomery obžalovaného, ale pri posudzovaní osoby páchatela sa len formalisticky obmedzil na prieskum jeho predchádzajúcich odsúdení. Takéto posúdenie považuje za nedostatočné, najmä pokiaľ sa obžalovaný osobne stará o maloletú P. B. a pomáha sa starať o svoju mamu J. B., ktorá je ťažko zdravotne postihnutá.

V neposlednom rade považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že obvinený sa konania dopustil v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, teda v prípade premeny trestu by si obžalovaný odpykal za prečin s nízkou závažnosťou dokopy 20 mesiacov, čo rovnako súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil. Uložený trest je tak neprimerane prísny z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ako aj z postoja obvineného počas celého trestného konania a nezohľadňuje spôsob spáchania činu ani jeho následok.

V zmysle uvedených skutočností má za to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď uložil neprimeraný trest bez dostatočného posúdenia všetkých okolností a navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmenil a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný peňažný trest za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti.

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný A. F. nedostavil aj napriek tomu, že mal predvolanie riadne vykázané, ale cestou obhajcu predložil súhlas s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Prítomný obhajca v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolaniu obžalovaného navrhuje v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného A. F. zamietnuť, pretože podľa jeho názoru okresný súd rozhodol správne a zákonne vo všetkých výrokoch napadnutého rozsudku.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. F. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vylúčil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného A. F. ohľadne uloženého trestu a spôsobu jeho výkonu.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je nepochybne preukázané, že obžalovaný A. F. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestného činu tak, že maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného za takýchto okolností vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a správne mu uložil aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roka.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímané v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku ESLP vo veci Helle vs. Fínsko z 19.12.1998 sa odvolací súd sa pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z citovaných článkov ústavy a dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že obžalovaný A. F. bol opakovane trestaný za rovnakú trestnú činnosť, celkom 7-krát za skutky v doprave, dokonca od roku 2013 opakovane a aj v skúšobnej dobe zákazu činnosti. Jedná sa u neho o nedisciplinovaného páchatel'a a len nepodmienečný trest odňatia slobody môže u neho priniesť nápravu, navyiac keď ide o takmer 60-ročného páchatel'a, ktorý sa dobrovoľne nechce napraviť.

Preto sa súd s odvolacími dôvodmi obžalovaného nestotožnil a postupom podľa § 319 Tr. por. jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.